

Visn. Lviv. Univ., Ser. Zhurn. 2021: 49; 46–54 • DOI: <http://dx.doi.org/10.30970/vjo.2021.49.11058>

УДК 050/070(71)(091)+655.41(71)(092)

ТИЖНЕВИК «НОВІ ДНІ» І ПЕТРО ВОЛИНЯК ЯК ВИДАВЕЦЬ ТА АВТОР

Максим Яблонський

*Волинський національний університет імені Лесі Українки,
вул. Винниченка, 30а, Луцьк, 43025, Україна
e-mail: max.yablonskyi@gmail.com
<https://orcid.org/0000-0001-9822-3920>*

У статті на матеріалі зальцбурзького тижневика «Нові Дні» (1945–1947) презентовано різні сфери діяльності Петра Волиняка. У центрі дослідницької уваги – допис «Літературний вечір П. Волиняка» (автор – М. Ч-ка); літературно-критичні статті О. Сацюка та Петра Волиняка; нарис Петра Волиняка «Це наша пісня...» та публікація, в якій зроблено підсумок третього року діяльності видавництва «Нові Дні».

Ключові слова: преса української діаспори; тижневик «Нові Дні»; історія видавничої справи; нарис; Петро Волиняк.

1. Постановка проблеми. Періодика української діаспори в австрійському Зальцбургу після Другої світової війни засвідчила суспільно-політичні та культурно-мистецькі закономірності доби. У видавництві Петра Волиняка (псевдонім Петра Кузьмовича Чечета (1907–1969)). «Нові Дні» виходили друком часописи «Останні Новини», «Нові Дні», «Літаври», «Наш шлях», літературно-мистецький і науковий збірник «Керма», а також книги української класичної та сучасної (як діаспорної, так і радянської) літератури.

Примітно, що тижневик «Нові Дні» (1945–1947), як своєрідна візитівка одноіменного зальцбурзького видавництва, має історію продовження: в Торонто Петро Волиняк відновив однойменне видавництво, де продовжив видання часопису у форматі редагованого ним універсального місячника «Нові Дні» (1950–1969). Досвід видання і періодики, і збірника «Керма» (зокрема специфіка рубрикації матеріалу) став важливим, коли Петро Волиняк видавав свої журнали в Торонто – «Нові Дні» та ілюстрований місячник для дітей «Соняшник» (1956–1961).

Зальцбурзький тижневик привертає нашу дослідницьку увагу тим, що дає можливість простежити шлях Петра Волиняка від письменника до літературного критика, журналіста і видавця.

2. Аналіз останніх досліджень та публікацій. У статті Л. Запольської простежуються основні закономірності української преси повоєнного часу (1945–1949) в таких містах Австрії, як Зальцбург, Інсбрук, Грац і Ляндек; авторка зауважує, що «Відень на той час опинився в центрі радянської окупаційної зони і був засуджений на

майже цілковиту пасивність та ізоляцію»¹. Дослідниця висловила припущення про спадкоємність літературно-мистецького і науково-популярного журналу «Літаври» (Зальцбург, 1947), який видавав Юрій Клен, із однойменним київським тижневиком, редагованим О. Телігою (1941). На думку Л. Запольської, саме політичний складник був причиною нетривалого існування щоденника «Таборові вісті» (Ляндек), пластового двотижневика «Новий шлях» (Зальцбург). У публікації стверджується, що в Австрії домінував «тип літературно-наукової періодики, що було наслідком зосередження саме в Зальцбурзі значної частини української творчої інтелігенції»². Осібну увагу приділено студентській періодиці («Вісник», «Студентський шлях», «Звено», «Стежі», «Студентський клич», «Студентський прапор»).

Л. Головата у статті «Літературно-мистецькі періодичні видання української еміграції в Австрії (друга половина 1940-х років): умови, центри, творці, зразки» дослідила наукову проблему в багатьох аспектах³. Зокрема проаналізовано специфіку української діаспори в Австрії, особливості видавничого руху в Інсбруку (виокремлено організаційну й матеріальну підтримку М. Денисюком «Звена»), у Зальцбургу (закцентовано на ролі видавництва «Нові дні», утвореного Петром Волиняком (П. Четом); зауважено співпрацю видавництва з художником М. Бутовичем; розглянуто діяльність літературно-науково-мистецької секції при Українському комітеті), особливу увагу приділено контенту таких видань, як «Дзвін», «Керма», «Звено», «Літаври».

Огляду редакційно-видавничої діяльності Петра Волиняка (і зокрема в Австрії) присвячена стаття М. Яблонського⁴.

3. Методологічна основа дослідження. Закономірно, що використання загальнонаукових методів аналізу та синтезу, а також принципів історизму, об'єктивності, всебічності забезпечує основу академічної доброчесності. Контент-аналіз є важливим для осягнення сутності текстів, наукової проблеми загалом. Міждисциплінарний підхід зумовив використання культурно-історичного та естетичного методів.

4. Виклад основного матеріалу дослідження. В. Міяковський датує появу періодичних видань «Останні Новини» та «Нові Дні» кінцем вересня 1945 р.⁵. В. Маруняк уточнює: перше число щоденника «Останні Новини» – 30 вересня, тижневика «Нові Дні» – 27 вересня; місячник «Літаври» виходив друком із квітня по грудень 1947 р., всього 6 чисел⁶.

¹ Запольська, Л. (1998), «Українська преса в Австрії повоєнного часу (1945–1949)», *Українська періодика: історія і сучасність: доповіді п'ятої Всеукраїнської науково-теоретичної конференції 27–28 листопада 1998 року*, доступно за адресою: URL: <https://storinka-m.kiev.ua/article.php?id=347> (останній перегляд: 06 жовтня 2020).

² Там само.

³ Головата, Л. (2017), «Літературно-мистецькі періодичні видання української еміграції в Австрії (друга половина 1940-х років): умови, центри, творці, зразки», *Записки Львівської національної наукової бібліотеки України імені В. Стефаника: зб. наук. пр.* Львів, вип. 9 (25), с. 279–327.

⁴ Яблонський, М. (2020), «Редакційно-видавнича діяльність Петра Волиняка», *Українська біографістика = Biographistica Ukrainica*, вип. 19, с. 243–258.

⁵ Порський, В. [Міяковський, В.] (1953), «Українська еміграційна преса (після Другої світової війни)», *Ювілейний альманах «Свободи» 1893–1953*, Видання Українського Народного Союзу, Jersy City, N. J, с. 212.

⁶ Маруняк В., д-р, (1985), *Українська еміграція в Німеччині та Австрії по Другій світовій війні*. Мюнхен, т. 1, с. 235.

На сторінках першого випуску збірника «Керма» (1946) йшлося про низький рівень технічного забезпечення: «Зачинало свою працю видавництво з малого: малою польовою машинкою могло відбити нараз ледве одну сторінку інформаційного щоденника, годі було розгорнути працю за браком українського шрифту.

З бігом часу перешкоди побороно: друкарня має сьогодні потрібну кількість шрифту, має більшу машину і видавництво приступило до видавання серії книжок»⁷.

У спогадах М. Могильницького відтворено обставини видання тижневика «Нові Дні»: «поцестило П. Волинякові купити вживану друкарню, придбати нові черенки шрифтів, і відтоді журнал (помилка: тижневик. – М. Я.) “Нові дні” значно покращав і знайшов собі вдячних читачів не лише в таборах, а й далеко поза їхніми межами – аж до виїзду П. Волиняка до Канади»⁸.

Привертає увагу рекламний хід Петра Волиняка: на звороті титульної сторінки часопису «Літаври» (1947. Ч. 3) – перелік продукції видавництва «Нові Дні» та інших діаспорних видавництв. Окрім свого безпосереднього завдання, це комерційне оголошення зберегло для історії перелік маловідомих видань із невеликим тиражем.

Тижневик «Нові Дні» впродовж двох років існування (з лютого 1947 р. виходив як додаток «Останніх Новин») зафіксував різні грані таланту Петра Волиняка – письменника, критика, журналіста, видавця.

Про Петра Волиняка як про письменника поінформовано в дописі автора, що заховався за криптонімом М. Ч-ка. Йдеться про літературний вечір Петра Волиняка, «голови Літературного Відділу Літературно-Наукової Секції при Українському Комітеті в Зальцбурзі»⁹. На дійстві були прочитані два його оповідання. Слухачі зауважили красу літературної мови автора, який «уміє найпростішими засобами передати сувору велич зимового краєвиду (оповідання “В тайзі”) та глибоко трагічні переживання дитини (“Лист з Волині”»¹⁰.

1946 р. на сторінках видання «Нові Дні» вперше було опубліковано оповідання Петра Волиняка «На хуторі» (№ 41. 13 жовтня).

Після того, як вийшла друком збірка Петра Волиняка «Земля кличе» (Зальцбург, 1947), перша рецензія була опублікована на сторінках тижневика «Нові Дні». Тут схарактеризовано найяскравіші ідейно-художні аспекти творів. О. Сацюк згадує, зокрема, що оповідання «На хуторі» було відзначене III премією на Літературному конкурсі видавництва «Нові Дні». Твір, за спостереженням критика, «дає високохудожній образ з життя філософа Григорія Сковороди, змальований на тлі його філософії: “Світ ловив мене, але не впіймав”»¹¹. Недоліком, як на критика, є хіба відсутність рельєфного контрасту в зображенні оточення філософа. В оповіданні «Лист з Волині» осмислена доля репресованої української сім’ї, це зворушлива картина «з советської дійсності»¹². І хоча оповідання «В тайзі», можливо, є дещо слабшим, водночас наголошується на стоїтичності образу засланця, душа якого «спалахнула

⁷ Керма (1946), «Видавництво “Нові Дні” в Зальцбурзі», доступно за адресою: <https://diasporiana.org.ua/wp-content/uploads/books/22214/file.pdf> (дата перегляду 06 жовтня 2020).

⁸ Могильницький, М. (1975), «Петро Кузьмович, яким я його пам’ятаю», Волиняк П., *Поговоримо відверто: вибрані статті й оповідання*, Нові Дні, Торонто, с. 623.

⁹ М. Ч-ка (1945), «Літературний вечір П. Волиняка», *Нові Дні*, № 10 (24), 16 грудня, с. 2.

¹⁰ Там само.

¹¹ Сацюк, Олексій (1947), «“Земля кличе”», *Нові Дні*, № 8 (86), 23 лютого, с. 2.

¹² Там само.

протестом проти насильства над людиною»¹³. Любов'ю до рідної землі та філософією Г. Сковороди оповите оповідання «Земля кличе». О. Сацюк зауважує, що фрагмент (за авторським жанровим визначенням) «Де предки спочили» «окутаний у символіку. Марійка це наче відгомін пісні славного минулого. Це неначе еманация сили козацької [...]»¹⁴.

Як висновок зауважується про патріотизм автора, антеїстичні мотиви збірки, роль ідеї віри в народ та високий національно-виховний потенціал творів. Стиль письменника, вважає О. Сацюк, «своєю урочистістю нагадує стиль наших історичних пісень і дум»¹⁵. Мова милозвучна, «тон розповіді спокійний», художні засоби створюють «сильні зорові враження»¹⁶.

На сторінках тижневика Петро Волиняк постає і як літературний критик. Причому, у рубриці «З нових видань» опублікована його стаття, присвячена збірці літературних казок А. Коломийця (Зальцбург, 1946), що побачила світ у видавництві «Нові Дні».

Насамперед Петро Волиняк наголошує на великій відповідальності письменника, який творить для дітей: «треба знати дитячу психіку, щоб вміти думати “по-дитячому”, вміти висловити найбільш поважні думки найпростішою мовою, але разом з тим дотриматись усіх ознак художнього твору: ідеї, фантазії, цікавої захоплюючої фабули, простоти і поетичності мови. Це ускладнює працю дитячого письменника, і треба бути великим майстром, щоб додержати всіх цих вимог»¹⁷. На думку критика, казки А. Коломийця засвідчили його перемогу в цій царині.

У рецензії вирізнено казку «Як громадка гномика Дадка собі нову батьківщину знайшла». Як недолік Петро Волиняк зауважує тільки те, що письменник «не знайшов їм (гномикам. – М. Я.) української назви»¹⁸. Характеристика гномиків як ідеальних істот спонукає малих читачів до наслідування: «А ті маленькі чародії дають чудові ради: бути чемним, розумним, слухняним, добрішим, любити свою батьківщину, “не бути мавпою і не вдягатися в чуже пір'я”, щоб любити все своє, традиційне»¹⁹. Все це спонукає критика до думки про актуальність твору: «Чудові ради для наших дітей на чужині!»²⁰, тим більше, що «казка будується на цілком українському матеріалі»²¹. Закономірно, що Петро Волиняк приділяє чимало уваги цитуванню, презентуючи ідеальну характеристику «нової батьківщини гномів: “Подивилися ми в один бік море-море! Подивилися в другий – гори-гори! Глянули перед себе – поля-поля! Глянули позад себе – села і міста, а по селах і містах такі люди, яких ми ще не бачили: веселі, розспівані”...

– Як же зветься ця прекрасна країна? – запитає себе юний читач.

Відповідь знаходить у казці: “ця країна зветься Україна!

¹³ Там само.

¹⁴ Там само.

¹⁵ Там само.

¹⁶ Там само.

¹⁷ Волиняк, Петро (1946), «Авенір Коломиць: “КАЗКИ”. В-во „Нові Дні“, Зальцбург, 1946. Сторінок 45, ціна 2 шіл.», *Нові Дні*, № 17 (43), 28 квітня, с. 3.

¹⁸ Там само.

¹⁹ Там само.

²⁰ Там само.

²¹ Там само.

– Україна? – як сонечка зясніли личка всіх люденят. – Це буде наша країна! Сідаймо! Слава нашій Україні!”

Не сумніваємося, що читач разом з гноміками любитиме цю казкову країну, і авторова мета осягнена²².

Петро Волиняк визначає провідну ідею інших казок збірки як «послух батькам і старшим узагалі»²³. Критику імпонує віршова форма однієї із казок, адже це робить її «легшою до читання»²⁴.

В особі критика Петра Волиняка поєднався досвід письменника та видавця, тому його міркування особливо важливі. Попри окремі мовні недоліки, звучить думка про те, що «мова казок легка, чиста і правильна, що важить багато»²⁵. Коректорські помилки – це недоліки в роботі видавництва; бракує також ілюстрацій, хоча обкладинка «відомого графіка М. Бутовича робить її принадою і інтригуючою»²⁶. Висновок рецензії: «Попри ці хиби (назвемо їх “еміграційними труднощами”) книжечка є великим здобутком у наших умовах»²⁷; видавництво зробило «українській дитворі гарний великодній дарунок»²⁸.

Петра Волиняка як журналіста презентує нарис «Це наша пісня...»²⁹. Текст поділений на дві частини: перша містить авторські роздуми про українську пісню, її роль в житті українського народу; у другій, основній, презентовано діяльність Петра Окопного на чужині. Ідейний задум – роль рідної пісні в житті української нації – у виразноє композиційний засіб обрамлення.

Чимало думок Петра Волиняка оформлені в антитезний спосіб, нагадуючи стилістику Франкової «Присвяти»: «Терпів багато. Серце кров'ю обкипало часом, але не склав зброї.

Нероби сміються, а він працює. Вороги вигнати хотять, а він не йде. Пльоткарі й хами кажуть: мужик, бо поміг хористам рояль двигнути, а він мистецтво творить...»³⁰. Органічно вплетені інтертекстуальні елементи, зокрема – народна пісня, думки Ю. Липи та І. Франка.

Петро Волиняк простежує рік праці Петра Окопного як «рік успіхів і росту»³¹: це більше сотні концертів «для американських вояків і старшин», в різних українських осередках Австрії, в українських і неукраїнських таборах цієї країни, радіоконцерти, численні виступи на національних святах... «Хор і оркестра під орудою Петра Окопного були основою для створення опери.

З великим успіхом поставлено оперу Гулака-Артемівського “Запорожець за Дунаєм”, яка виставлялась у 2-му таборі 25 разів, по інших таборах 5 разів, у Зальцбургському лядестеатрі тричі», отримавши «добрі оцінки української і німецької

²² Там само, с. 3–4.

²³ Там само, с. 4.

²⁴ Там само.

²⁵ Там само.

²⁶ Там само.

²⁷ Там само.

²⁸ Там само.

²⁹ Волиняк, Петро (1946), «Це наша пісня...», *Нові Дні*, № 27 (53), 7 липня, с. 2.

³⁰ Там само.

³¹ Там само.

критики»³². На концерті, який відбувся в роковини існування хору 3. 07. 1948 р., презентовано новий репертуар.

Нарис Петра Волиняка скеровує до висновку, що діяльність П. Окопного – це «пісня на славу Україні»³³. Принагідно доречно зауважити, що про діяльність П. Окопного в цей період згадує у своїх мемуарах Ф. Лукіянович³⁴.

Видавець Петро Волиняк 1947 р. в окремій публікації лютого числа тижневика під криптонімом П. Ч. робить підсумок третього року діяльності свого дітища³⁵. Цьому передував аналогічний звіт на сторінках збірника «Керма» 1946 р. (січень – березень. С. 126).

Відлік видавництва «Нові Дні» – від жовтня 1945 р. Попри фінансові та правові труднощі з'явилася перша продукція: «Перша газетка, як перша ластівка весняна, несподівано для широкого загалу злетіла з нашої примітивної машини»³⁶.

Петро Волиняк інформує, що станом на 1 лютого 1947 р. у видавництві побачили світ «понад 700.000 газет, сотні тисяч (тисяч: друкарська помилка. – М. Я.) малих друків (як довідки, програми концертів та вистав, блянки для контор та установ, театральні квитки тощо)», 13 книг («загальним накладом 30.500 примірників»), 3 календарі («загальним накладом 10.000 примірників»)». Окрім того, видавець подав ці статистичні дані у відсотках: релігійні становлять 7.7 відсотків, словники – аналогічно, дитячі та шкільні – 23.0, художня література – 61.6 (зокрема проза становить 75 відсотків, поезія – 25). У царині красного письменства велика увага приділялася виданню «нових творів, досі ще не друкованих» (50 відсотків), інші – передруки³⁸. У підсумках праці видавництва згадуються також листівки (портрети Т. Шевченка, С. Петлюри, образу «Моління про чашу», 10 листівок «Види Києва»).

5. Результати і перспективи подальших досліджень.

Зальцбурзький тижневик «Нові Дні» (1945–1947) – візитівка однойменного видавництва, в якому друкувалися також інші періодичні видання («Останні Новини», «Нові Дні», «Літаври», «Наш шлях») та літературно-мистецький і науковий збірник «Керма». Тижневик у хронологічній послідовності відтворює шлях Петра Волиняка від письменника до літературного критика, журналіста і видавця. Про Петра Волиняка як про письменника поінформовано в дописі «Літературний вечір П. Волиняка» (автор – М. Ч-ка). Літературно-критична стаття О. Сацюка присвячена висвітленню ідейно-художніх аспектів збірки Петра Волиняка «Земля кличе» (Зальцбург, 1947). Петро Волиняк як літературний критик презентований статтею, присвяченою збірці літературних казок А. Коломийця (Зальцбург, 1946). Петра Волиняка як журналіста презентує нарис «Це наша пісня...». Видавець Петро Волиняк 1947 р. в окремій публікації лютого числа тижневика робить підсумок третього року діяльності, навівши статистичні дані про видання періодики, книг, листівок, календарів, різнопланових матеріалів малого формату.

³² Там само.

³³ Там само.

³⁴ Лукіянович, Ф. (1985), «Український табір Лексенфельд у Зальцбурзі», *Альманах Українського Народного Союзу на рік 1986. Річник 76*. Свобода, Джерзі Сіті; Нью-Йорк, с. 90–91.

³⁵ П. Ч. [Чечет, Петро] (1947), «Видавництво “Нові Дні”», *Нові Дні*, № 8 (86), 23 лютого, с. 3.

³⁶ Там само.

³⁷ Там само.

³⁸ Там само.

Закономірно, що в перспективі доречно продовжити синтетичне дослідження діяльності Петра Волиняка в канадський період.

6. Висновки. Матеріали тижневика «Нові Дні» (1945–1947), презентуючи різні сфери діяльності Петра Волиняка, засвідчили закономірність шляху від письменницької сфери до діяльності літературного критика, журналіста та видавця. У статті продемонстровано досвід поєднання творчої праці та комерційної діяльності.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Волиняк, Петро (1946), «Авенір Коломиць: “КАЗКИ”. В-во „Нові Дні“, Зальцбург, 1946. Сторінок 45, ціна 2 шіл.», *Нові Дні*, № 17 (43), 28 квітня, с. 3–4.
2. Волиняк, Петро (1946), «Це наша пісня...», *Нові Дні*, № 27 (53), 7 липня, с. 2.
3. Головата, Л. (2017), «Літературно-мистецькі періодичні видання української еміграції в Австрії (друга половина 1940-х років): умови, центри, творці, зразки», *Записки Львівської національної наукової бібліотеки України імені В.Стефаника: зб. наук. пр.* Львів, вип. 9 (25), с. 279–327.
4. Запольська, Л. (1998), «Українська преса в Австрії повоєнного часу (1945–1949)», *Українська періодика: історія і сучасність: доповіді п'ятої Всеукраїнської науково-теоретичної конференції 27–28 листопада 1998 року*, доступно за адресою: URL: <https://storinka-m.kiev.ua/article.php?id=347> (останній перегляд: 06 жовтня 2020).
5. Керма (1946), «Видавництво “Нові Дні” в Зальцбурзі», доступно за адресою: <https://diasporiana.org.ua/wp-content/uploads/books/22214/file.pdf> (дата перегляду 06 жовтня 2020).
6. Лукіянович, Ф. (1985), «Український табір Лексенфельд у Зальцбурзі», *Альманах Українського Народного Союзу на рік 1986. Річник 76*. Свобода, Джерзі Сіті; Нью-Йорк, с. 65–110.
7. М. Ч-ка (1945), «Літературний вечір П. Волиняка», *Нові Дні*, № 10 (24), 16 грудня, с. 2.
8. Маруняк, В., д-р, (1985), *Українська еміграція в Німеччині та Австрії по Другій світовій війні*. Мюнхен, т. 1, 432 с.
9. Могильницький, М. (1975), «Петро Кузьмович, яким я його пам'ятаю», Волиняк П., *Поговоримо відверто: вибрані статті й оповідання*, Нові Дні, Торонто, с. 623–626.
10. П. Ч. [Чечет, Петро] (1947), «Видавництво “Нові Дні”», *Нові Дні*, № 8 (86), 23 лютого, с. 3.
11. Порський, В. [Міяковський, В.] (1953), «Українська еміграційна преса (після Другої світової війни)», *Ювілейний альманах «Свободи» 1893–1953*, Видання Українського Народного Союзу, Jersey City, N. J., с. 209–213.
12. Сацюк, Олексій (1947), «“Земля кличе”», *Нові Дні*, № 8 (86), 23 лютого, с. 2.
13. Яблонський, М. (2020), «Редакційно-видавнича діяльність Петра Волиняка», *Українська біографістика = Biographistica Ukrainica*, вип. 19, с. 243–258.

REFERENCES

1. Volyniak, Petro (1946), «Avenir Kolomyets: “TALES”. Publ. „New Days“, Salzburg, 1946. Pages 45, price 2 s.», *New Days*, № 17 (43), 28 April, p. 3–4.
2. Volyniak, Petro (1946), «This is our song...», *New Days*, № 27 (53), 7 July, p. 2.
3. Holovata, L. (2017), «Literary and artistic periodicals of Ukrainian emigration in Austria (second half of the 1940s): conditions, centers, creators, samples», *Notes of the V. Stefanyk Lviv National Scientific Library of Ukraine*. Lviv, issue 9 (25), p. 279–327.
4. Zapolska, L. (1998), «Ukrainian press in post-war Austria (1945–1949)», in *Ukrainian periodicals: history and modernity: reports of the fifth All-Ukrainian scientific-theoretical conference 27–28 November 1998*. URL: <https://storinka-m.kiev.ua/article.php?id=347> (accessed date: 06 October 2020).
5. Steering wheel (1946), «“New Days» Publishing House in Salzburg”, available at: <https://diasporiana.org.ua/wp-content/uploads/books/22214/file.pdf> (accessed 06 October 2020).
6. Lukiiianovych, F. (1985), «Lexenfeld Ukrainian camp in Salzburg». *Almanac of the Ukrainian People’s Union for the year 1986. Yearbook 76*. Liberty, Jersey City; NY, p. 65–110.
7. M. Ch.-ka (1945), «Literary evening of P. Volyniak», *New Days*, № 10 (24), 16 December, p. 2.
8. Maruniak, V., (1985), *Ukrainian emigration to Germany and Austria after the Second World War*, v. 1, Munich, 432 p.
9. Mohylnytskyi, M. (1975), «Petro Kuzmovich, as I remember him», Volinyak P., *Speaking frankly: A collection of essays and short stories*, New Days, Toronto, p. 623–626.
10. P. Ch. [Chechet, Petro] (1947), «“New Days» Publishing House”, *New Days*, № 8 (86), 23 February, p. 3.
11. Porskyi, V. [Miiakovskiy, V.] (1953), «Ukrainian emigration press (after the Second World War)», *Anniversary Almanac “Freedom” 1893–1953*, Publication of the Ukrainian People’s Union, Jersey City, N. J., p. 209–213.
12. Satsiuk, Oleksii (1947), ««The earth is calling»», *New Days*, № 8 (86), 23 February, p. 2.
13. Yablonskyi, M. (2020), «Editorial and publishing activity of Petro Volyniak», *Ukrainian biography = Biographistica Ukrainica*, issue 19, p. 243–258.

**«NEW DAYS» WEEKLY AND PETRO VOLYNIAK,
PUBLISHER AND AUTHOR****Maxym Yablonskyy**

*Lesya Ukrainka Volyn National University
Vynnychenko St., 30a, Lutsk, 43025, Ukraine
e-mail: max.yablonsky@gmail.com
<https://orcid.org/0000-0001-9822-3920>*

In the article on the material of the Salzburg weekly «New Days» (1945–1947) various spheres of activity of Peter Volyniak are presented. It is noted that this edition was a business card of the publishing house of the same name and had a history of continuation: in Toronto Petro Volyniak restored the publishing house of the same name and continued the publication in the format of the universal monthly «New Days» (1950–1969). The article also presents periodicals («Latest News», «New Days», «Timpani», «Our Way») and literary, artistic and scientific collection «Steering Wheel», which were published in the Salzburg publishing house of Peter Volyniak «New Days».

The purpose of the publication is to trace the path of Petro Volyniak from a writer to a literary critic, journalist and publisher. This trend is reproduced in chronological order.

Peter Volyniak as a writer is informed in the article «Literary Evening of P. Volyniak» (author – M. Ch-ka). O. Satsyuk's literary-critical article is devoted to the coverage of ideological and artistic aspects of Petro Volyniak's collection «The Earth Calls» (Salzburg, 1947).

Petro Volyniak as a literary critic is presented in an article devoted to a collection of literary tales by A. Kolomyets (Salzburg, 1946), which was published by «New Days».

Petro Volyniak as a journalist presents the essay «This is our song...». With the help of content analysis it was observed that the text is divided into two parts: the first contains the author's reflections on the Ukrainian song, its role in the life of the Ukrainian people; in the second, main, Peter Okopny's activity abroad is presented.

The publisher Petro Volyniak in 1947 in a separate publication of the February issue of the weekly summarizes the third year of activity, providing statistics on the publication of periodicals, books, postcards, calendars, various small format materials.

The analyzed material demonstrated the experience of combining creative work and commercial activity.

Key words: press of the Ukrainian diaspora; «New Days» weekly; history of publishing; sketch; Petro Volyniak.